

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 301

гр. Пловдив, 23.08.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесет и трети август през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Вера Ив. Иванова
Славейка Ат. Костадинова

като разгледа докладваното от Славейка Ат. Костадинова Въззивно частно
търговско дело № 20225001000516 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 729 ал. 3 от ТЗ във връзка с чл.613а ал. 3 от
ТЗ и чл. 274 и следващите от ГПК.

С определение № 260100 от 26.05.2022 година, постановено по т.
дело № 66/2010 година по описа на Окръжен съд – Пазарджик, е одобрена
частична сметка за разпределение № 4, обявена в ТРРЮЛНЦ при Агенция по
вписванията на 03.05.2022 г. по партидата на „Б.“ АД /в несъстоятелност/,
ЕИК ***, изготвена от синдика И.К., с която се разпределя сумата от 560 000
лева между кредитори с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 и т. 8 от
ТЗ, като е постановено в ред № 23 от сметката вместо „Доп. списък на приети
вземания от 17.08.2021 г. и Определение № 260558/26.11.2021 г. по т. д. №
66/2010 г. ПзОС“ да се чете „Доп. списък на приети вземания от 29.10.2021 г.
и Определение № 260043 от 22.02.2022 г. по т. д. № 66/2010 г. ПзОС“.
Постановено е обявяване на определението в ТРРЮЛНЦ, от която дата
кредиторите и длъжникът да се считат за уведомени.

Определението е обявено в ТРРЮЛНЦ по партидата на „Б.“ АД /н./ на
26.05.2022 година.

В предвидения в закона – чл. 729 ал. 3 във връзка с чл. 613а ал. 3 от
ТЗ и чл. 275 ал. 1 от ГПК едноседмичен срок / изтичащ на 02.06.2022

година/, срещу определението, с което е одобрена частична сметка за разпределение № 4 в производството по несъстоятелност на „Б.“ АД /н./ е подадена частна жалба от „В.“ АД, заведена с вх. № 261144/02.06.2022 година, след оставяне без уважение на възражението на дружеството по чл. 728 от ТЗ с вх. № 261018 от 17.05.2022 година срещу изготвената от синдика сметка за разпределение.

Доводите в частната жалба срещу определението за одобряване на частична сметка № 4 съвпадат с тези в подаденото възражение по чл. 728 от ТЗ и се свеждат до това, че е налице грешка в сбора на сумите по извършеното от синдика разпределение, който не е 560 000 лева, колкото са посочени в сметка № 4, а е 560001,59 лева. Поддържа се и неправилност на изводите на съда, свързани с доводите на частния жалбоподател срещу прекомерно големия размер на неразпределената сума от 84 000 лева, оставена за покриване на разноските в производството по несъстоятелност.

Твърди се, че не следва да се заделя такава голяма сума, достатъчна за покриване на разноските за период от повече от две години, вместо да бъде разпределена между кредиторите. Неоснователно било прието от съда, че са необходими суми за покриване на разноски по висящи дела при положение, че по част от тях дружеството в несъстоятелност не дължало разноски – по исковете по чл. 694 от ТЗ, а по други разноските били платени вече от масата на несъстоятелността, както и че съдът толерирал заплащането на големи суми от масата на несъстоятелността за адвокатски възнаграждения по водени дела срещу дружества от групата на „В.“ АД. В частната жалба е изразено несъгласие с мотивите на съда в обжалваното определение, свързани с причините за невъзможността събраната сума в производството по несъстоятелност да бъде разпределена за дълъг период от време, а именно постъпващите възражения от кредиторите срещу изготвяните от синдика сметки за разпределение и с извода на съда за нежелание на възразяващите кредитори да получат суми, с които се удовлетворяват вземанията им, макар и частично. Посочени са определения на съда, с които са одобрени разходи в производството за несъстоятелност за ползване на багер и за упълномощаване на адвокатско дружество, които според частния жалбоподател били абсурдни.

Изрично е посочено в частната жалба, че възражението срещу размера на сумата, която остава неразпределена с частична сметка № 4, се дължи на опасенията, че голяма част от тези средства отново ще бъдат изхарчени

безконтролно. По тези съображения се иска отмяна на определението на ОС-Пазарджик като необосновано и незаконосъобразно, постановено в противоречие с доказателствата по делото.

Срещу частната жалба на „В.“ АД са подадени писмени отговори от синдика на дружеството – длъжник „Б.“ АД /н./ И.К. и от „М.“ ООД с подробно развити съображения за неоснователност на частната жалба и на изложените в нея доводи и с искане за потвърждаване на обжалваното определение. „М.“ ООД претендира разноски за производството пред въззивната инстанция в размер на 360 лева с ДДС заплатено адвокатско възнаграждение, като представя доказателства за тяхното договаряне и реално заплащане.

Апелативният съд, като прецени събраните по делото доказателства и съобрази доводите на страните, изложени в частната жалба и в подадените писмени отговори, намира следното:

Частната жалба е процесуално допустима, подадена е от легитимирана страна в едноседмичния срок от вписването в Търговския регистър на обжалваното определение.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна.

Предмет на обжалване по настоящото дело е определение на съда по несъстоятелността на „Б.“ АД /н./ от 26.05.2022 година, постановено по т.дело№ 66/2010 година, с което е одобрена частична сметка за разпределение № 4, обявена по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ на 03.05.2022 година.

По конкретните доводи на страните, свързани с законосъобразността на определението на съда по несъстоятелността за одобряване на частична сметка за разпределение № 4, изложени в частната жалби и писмените отговори, посочени по-горе, настоящият съдебен състав намира следното:

На първо място, изготвянето на частична сметка за разпределение на част от събраната сума в размер на 560 000 лева, респ. невключването в разпределението на сумата от 84 000 лева, заделена за покриване на разноските в производството по несъстоятелност, няма отношение към законосъобразността на самата сметка и на определението за нейното одобряване.

В разпоредбата на чл. 721 ал. 1 е посочено, че синдикът изготвя сметка за разпределение на наличните суми между кредитори с вземания по чл. 722 ал. 1, съобразно реда, привилегиите и обезпеченията. В случая става дума за частична сметка за разпределение по смисъла на чл. 721 ал. 2 от ТЗ, при неприключила процедура по осребряване на масата на несъстоятелността и при недостатъчност на събраните средства за изплащане на задълженията към кредиторите в пълен размер. От доказателствата по делото не може да се направи извод за допуснати нарушения при изготвянето на частичната сметка за разпределение, а и липсват такива доводи във възражението по чл. 728 от ТЗ и в частната жалба. Фактът, че синдикът не е включил част от събраната сума в разпределението, за да осигури нужните средства за покриване на разносните в производството по несъстоятелност, не се отразява на законосъобразността на сметката за разпределение и на определението за одобряването ѝ. При частична сметка, за каквато става дума в случая, синдикът разполага с възможността във всеки следващ момент, с оглед на конкретните обстоятелства, да изготви нова такава при налични средства, които не са необходими за издръжката на самото производство. Извън правомощията на съда в производството по чл. 729 от ТЗ е да преценява дали разносните в производството по несъстоятелност са високи или не и дали е имало основание за упълномощаване на адвокатско дружество да представлява длъжника в съдебните производства. Става дума за правомощия на синдика по чл. 658 ал. 1 от ТЗ, които той осъществява съобразно с развитието на производството по несъстоятелност и постановеното от съда. Накърняването на интересите на кредиторите от начина, по който синдикът упражнява правомощията си, е основание за реализиране на уредената в чл. 663 отговорност на синдика, респ. за искане за освобождаването му по чл. 657 ал. 2 от ТЗ. Това не е въпрос, който да може да бъде преценяван в производството по чл. 729 ал. 3 от ТЗ, касаещо одобряването на изготвена сметка за разпределение. Преценката в това производство е ограничена до съответствието на сметката за разпределение с изискванията на чл. 721 от ТЗ, препращащи към реда за удовлетворяване на кредиторите, съдържащ се в чл. 722 ТЗ. Не може да бъде отказано одобрение на изготвената сметка за разпределение поради изразените от частния жалбоподател опасения, че останалата неразпределена сума ще бъде изхарчена безконтролно, мотивирани с досегашни действия на синдика, които

са одобрени от съда по несъстоятелността с нарочни определения, цитирани в частната жалба.

Цитираната и представена към частната жалба съдебна практика – решение по в.т. дело № 543/2019 година по описа на АС – Пловдив касае друга хипотеза. То е постановено по въззивна жалба срещу решение по чл. 632 ал. 5 във връзка с ал. 1 от ТЗ и в мотивите му има произнасяне по въпроса за размера на разносните по чл. 629б, които се определят от съда и следва да бъдат предплатени тогава, когато наличното имущество на длъжника не е достатъчно за покриване на началните разноси в производството по несъстоятелност.

Неоснователни са и доводите за неправилни изчисления в сметката за разпределение, в резултат на които според частния жалбоподател разпределяната сума е не посочената такава от 560 000 лева, а 560001,59 лева. Разликата от общо 1,59 лева за всички 23 вземания на кредитори с поредност по чл. 722 ал. 1 т. 7 от ТЗ, чийто общ размер е 1 077 983,65 лева, е пренебрежимо малка и сама по себе си не би могла да обоснове отказ за одобряване на сметката. Отделен е въпросът, че видно от писмения отговор на синдика, тези вземания се удовлетворяват съразмерно, като изчисленията са направени с програма, прилагаща точен процент на удовлетворяване 51,948839854%. При изчисления, направени с този процент и съобразно размера на всяко едно от вземанията, няма разминаване в сумите, посочени в изготвената от синдика сметка за разпределение, като общият сбор е точно 560 000 лева, което беше установено от настоящия съдебен състав. Твърденията в частната жалба за разминавания се дължат на факта, че при изчисленията частният жалбоподател е приложил закръглен процент от 51,949.

Въз основа на тези съображения съдът намира, че обжалваното определение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Що се отнася до доводите в частната жалба, касаещи мотивите на съда, свързани с обжалването от кредиторите в производството по несъстоятелност на предишните частични сметки за разпределение, изготвени под № 4 и невъзможността те да влязат в сила, те нямат отношение към законосъобразността на определението. След приключването на предходните съдебни производства с отмяна на сметка за разпределение № 4,

синдикът е изготвил нова такава, спазена е процедурата по чл. 727 от ТЗ, осигуряваща публичност на сметката, дадена е възможност на заинтересованите лица да подадат възражения по чл. 728 от ТЗ, респ. да обжалват определението на съда по нейното одобряване. Това са обстоятелствата, които са от значение за преценка на законосъобразността на сметката за разпределение, наред със спазването на изисквания на чл. 721 от ТЗ във връзка с чл. 722 от ТЗ.

С оглед изхода на спора частният жалбоподател „В.“ АД следва да бъде осъден да заплати на „М.“ ООД разноски за настоящото производство - адвокатско възнаграждение с ДДС в размер на 360 лева.

По изложените съображения Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

Э

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260100 от 26.05.2022 година, постановено по т. дело № 66/2010 година по описа на Окръжен съд – Пазарджик, с което е одобрена частична сметка за разпределение № 4, обявена в ТРРЮЛНЦ при Агенция по вписванията на 03.05.2022 г. по партидата на „Б.“ АД /в несъстоятелност/, ЕИК ***, изготвена от синдика И.К., за разпределение на сумата от 560 000 лева между кредитори с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 и т. 8 от ТЗ, като е постановено в ред № 23 от сметката вместо „Доп. списък на приети вземания от 17.08.2021 г. и Определение № 260558/26.11.2021 г. по т. д. № 66/2010 г. ПзОС“ да се чете „Доп. списък на приети вземания от 29.10.2021 г. и Определение № 260043 от 22.02.2022 г. по т. д. № 66/2010 г. ПзОС“.

ОСЪЖДА „В.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., комплекс Е., ул. „С.“ № 28И, да заплати на „М.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., ул. „Н.П.“ № 41А, сумата от 360 лева разноски за производството пред въззивната инстанция, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение ведно с ДДС.

Препис от определението да се изпрати за обявяване в ТРРЮЛНЦ по партидата на „Б.“ АД /в несъстоятелност/, ЕИК ***.

Определението да се впише в книгата по чл.634в ТЗ.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____